

Føroysk rockkonsert fragd fyri oyrað

Veturin er mangan ein long oyðingonga. Tann størsta oasan á hesu myrku ferð eru jolín. Jólín, hendan so misnýtta og tó elskaða hátíð. Jólín, sum siga seguna um kúing rómverja og uppreistur palaestina — um gyðingin, sum elskaði so og varð sviktur og dripin.

Sama sjálvsagda upp-reistrarneista finna vit í rocktónleikinum, sum í 50-unum kvetti við tað staðnaða gamla, sum bannsetti broytingar og nisti um frælsistráðan teirra ungu. Í so máta var rockkonsertin uppi á Nabb 29. des. eitt frálíkt jólauskoyti.

Eisini gjordist hon ein fragd fyri oyrað. Her er talan um tað størsta og mest kompakta konsertljóð, føroyingar enn hava skapt. 12.000 w í ljóðstyrki og 30.000 w í pallljósi boða nýtekniskar framsóknir langt inn í 90-íni.

Tá FUT (Føroya undirhaldstónleikarafelag) lýsti konsertina, var áhugin so stórur, at einans tey orkestur, sum spæla egnan tónleik, sluppu framat. Onkur snýtti eitt sindur, men tað mundi ikki bila. Nýggjarskonsertin prógvaði og visti, at menningin innan føroyskan tónleik síðani 60-íni ikki einans er á tekniskum støði, tá tað ráddi um at spæla sum Hank B. Marvin og syngja sum Elvis Presley. Í dag og kanska 20-30 ár sum efturbatur, er tónleikurin meira ein spegilsmynd av egnum tankum og upplivingum. Ungdomurin hugsar meira og týðningarmiklari mál í dag, enn tá Cliff Richard í 60-unum sang: I got myself a weeping, sleeping, walking talking, living dull ...! Ella hava vit ta somu rúgvu av lættisoppa nú sum tá? Tónleikurin uppi á Nabb visti nakað annað.

Drøn

Nýggjur bólkur úr Havnin við songmegini úr Klaksvík. Ein harður kontantur bólkur, sum undir eini kenari producerahond hefti tiknið ein risastig fram á. Ein stak evrakurur bólkur, sum setti hol á

Føroyska rockkonsertin uppi á Nabb fyri nýggjár gjordist ein fragd fyri oyrað. Her var talan um tað størsta og mest kompakta konsertljóð, føroyingar enn hava skapt. 12.000 w í ljóðstyrki og 30.000 w í pallljósi boða nýtekniskar framsóknir langt inn í 90-íni.

Konsertin er helst tann besta, sum føroyingar hava skipað fyri við luttøku av føroyskum bólkom.

Helst besta konsertin, sum føroyingar hava skipað fyri við luttøku av føroyskum bólkom

Í so máta helt støði, sum Drøn legði út við, seg igjøgnum alla konsertina, og toppaði tá allir tónleikararnir sungu »Let it be« til allarseinast.

Um tiltakið má sigast, at timarnir gjordust ov langir av ov nógvum støðum. Ongin pallstýring og órólig viðurskipti fyri tónleikarnar aftanfyrir pallin nervaðu kanska konsentratiðina og sýndi, at hóast ljóðið nú er á rættari leið, so berjast við framvegis við amatørismuna.

Fólkið motti »einans« ein tíma ov seint og lítið man nytta at prædika um tað. Tá hetta er sagt er bert eftir at takka teknikarum og tónleikarum fyri Føroya bestu konsert.

r.

Tinganest var við á konsertini. Myndin er gomul

konsertina í eini tomari holl, men sum sum govust til tusundtals lógvabrostrir.

Gong Gong

Nýggjur bólkur úr Havnin við royndum tónleikarum. Róligur tónleikur við goðum stili og kanska nakað anonymur av tí sama. Vónandi verða teir í framtíðini meira enn eitt 88 jólatroll.

Black Birds

Teir vistu, at nýggjarskonsert og Lotið ikki eru tað sama. Herdu tónleikin og frambórur hann væl samanspældan. Eru royndir á palli, men kundu vunnist við meira íblástum nýggjum tónleiki.

Devon

Her verður rocktónleikurin tiki í álvara heiltuttan

neyðsejmur. Devon eru ikki fyri fólkin oyru — upp við ljóðstyrkini og steinarar á rull við Náttaliv á odda. Sum nakað nýtt hoyrdist sangurin væl, men fleiri innvandar detaljur høvdu pyntað ljóðmyndina, sum eisini kundi spent seg um eitt breiðari tónaspektrum.

Tinganest

Tinganest komu og sigraðu við »Upp á tá« í síni tíð. Teir náddu tað teir vildu og standa sterkir við heldur meiri sjarmu enn miðvisari venjing.

Blátt

Og so syngur Jakup M. Antoniusen eisini á føroyskum. Og væl er tað gjørt, nú hann skjótt er at hoyra á fløgu og bandi. Blátt er stak ruddiligur

tónleikur, men onkir møguleikar í tónleikinum vera óneyðuga barberaðir burtur. Samlaða ljóðmyndin bar seg væl og mong gleða seg til næsta fløgan er komin.

Frændur

Frændur var síðstu bólkur á pallinum. Teir teljast millum teir vælseljandi á plátumarknaðinum og hava tí tann fyrirmin, at fólkið syngur við og kennir tónleikin. Kompositionarnar eru tann heilt sterka síðan í Frændum.

Arni Andreassen og Black Birds voru við